

Warszawa, 30 listopada 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

AOLK 41/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 22171.

Wiktor Komorowski
(Toruń, Polska).

Kl. ~~45 h, 15/01.~~

45 h 41/00

Wylęgarka.

Zgłoszono 3 sierpnia 1933 r.
Udzielono 24 września 1935 r.

Na załączonych rysunkach jest przedstawiona wylęgarka według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia podłużny przekrój wylęgarki. Ścianki i pokrywa są wykonane z podwójnych wąskich desek, między które włożona jest tektura karbowana; z zewnątrz deski pokryte są dyktą, a wewnątrz tekturą gładką, wobec czego ścianki są odporne na zmiany atmosferyczne i nie przepuszczają ciepła. W górnej pokrywie zastosowano okienko oszklone i umieszczono żarówkę, guzik i baterijkę elektryczną. Okienko i oświetlenie bardzo ułatwiają odczytywanie temperatury i śledzenie przebiegu wylęgu.

Fig. 2 i 3 wskazują grzejnik. Grzejnik wodny składa się ze zbiornika (fig. 3) o kształcie stożkowatym, połączonego z ze-

społem rur; przyległe do podgrzewacza rury są pochyle ku dołowi w celu lepszego wyzyskania ciepła podgrzewacza; krążenie wody jest wskazane strzałkami; woda doprowadza równomiernie ciepło do każdego właściwego miejsca wylęgarki. Rurka *b* lub kraniki w rurze służą do uchodzenia powietrza podczas napełniania grzejnika wodą, ponieważ powietrze tworzyłoby zaporę, uniemożliwiającą krążenie wody i osiągnięcie żądanej temperatury w wylęgarcie. Pod rurami grzejnika umieszczono korytka do napełnienia wodą w celu uzyskania wilgoci potrzebnej do wylęgu przez parowanie wody wewnątrz wylęgarki.

Fig. 4 wskazuje komorę grzejnika. Komora składa się z dwóch części, dolnej c

hermetycznej z kominkiem, który jest przedłużeniem kominka lampy, dzięki czemu, gdy pokrywa regulatora zamknie kominek, odbywa się krążenie ciepła wewnątrz komory i dokoła stożka w tej komorze, jak wskazano na rysunku strzałkami, i tem powoduje wzmocnione ogrzewanie komory przy mniejszym zużyciu paliwa, oraz części górnej komory, w której dokoła wylotu kominka są sporządzone otwory dla ulatniania się gazów w kierunku wskazanym strzałkami, w celu nietłumienia płomienia lampy. Po uzyskaniu ustalonej temperatury w wylęgarni, gdy regulator samoczynnie podniesie pokrywę, gazy uchodzą swobodnie do góry, ogrzewając słabiej komorę wewnątrz. Sporządzona w ten sposób osłona daje możność wyzyskania w znacznym stopniu ciepła przy małym zużyciu paliwa.

Fig. 5 wskazuje regulator, utrzymujący samoczynnie na pożądanym poziomie temperaturę wody, ogrzewanej lampą naftową. Składa się on z trzech korytek cynkowych (na rysunku zakreskowanych) i trzech — z blachy żelaznej. Korytka cynkowe są nacięte pośrodku i zagięte, a końcami umocowane na korytkach prostych żelaznych; górne korytko żelazne nieruchome jest połączone z prawej strony z korytkiem dolnym, dolne od strony lewej jest połączone prętem d z regulatorem i dźwignią j , spoczywającą na ramiączkach na podstawie e . Zapomocą naśrubka f ustawia się regulator na czułość i żadaną temperaturę, którą po ustawieniu reguluje samoczynnie. Korytka cynkowe, rozszerzając się od ciepła, odpychają dolne korytko żelazne, które pociąga prętem dźwignię j , a ta podnosi pokrywę q nad komorą grzejącą; przy niższej temperaturze cynk kurczy się, zwalnia dźwignię i pokrywa opada.

Fig. 6 wskazuje w większej skali regulator, utrzymujący samoczynnie na pożądanym poziomie temperaturę wody, o-

grzewanej elektrycznością i jednocześnie, w razie przerwy prądu, lampą naftową. Dolna część regulatora jest taka sama, jak na fig. 5, a górna składa się z zębatego koła h , koła szczeblowego i i podwójnej dźwigni j z włącznikiem elektrycznym q' i pokrywą q do lampy naftowej. Dźwignia j jest osadzona na osi k , posuwającej się zapomocą główki f na gwintowanym pręcie w otworze poprzeczki tylnej (zakreskowanej). Na tejże poprzeczce na osi l jest osadzona zębataka, połączona w miejscu m z dolną częścią regulatora. Między dwoma równoległymi przednimi poprzeczkami umieszczono koło szczeblowe i z kciukiem n na tarczy koła. Wszystko razem umieszczono w metalowej skrzynce. Korytka cynkowe, rozszerzając się, pociągają zębatkę, a ta obraca koło szczeblowe, które swym kciukiem podnosi dźwignię j , włączając prąd, i odwrotnie. W razie przerwy prądu i obniżenia się temperatury kciuk n , opadając, włączy zwykły dzwonek elektryczny, alarmujący obniżenie temperatury, wówczas podstawia się lampę i regulator reguluje temperaturę pokrywą, jak na fig. 5; główka f służy do ustawienia regulatora przez podniesienie względnie opuszczenie tylnej części dźwigni.

Na oś koła szczeblowego i jest nasadzona tarcza cyfrowa ze strzałką, która pokazuje stopnie temperatury i tem zastępuje zwykły termometr.

Sporządzone i ustawione w ten sposób regulatory (fig. 5 i 6) samoczynnie reagują na drobne zmiany temperatury wewnątrz wylęgarki i temperaturę wody w grzejniku, a niezależnie od temperatury zewnętrznej utrzymują na jednakowej wysokości temperaturę w wylęgarni.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wylęgarka, znamieną tem, że jej grzejnik, składający się ze zbiornika na

wodę o kształcie stożkowatym, połączonego z zespołem rur w ilości, odpowiedniej do wielkości wylęgarki, jest zaopatrzony w komorę grzejną u dołu hermetyczną, przez środek której przechodzi kominiek i która u góry posiada otworki dla uchodzenia spalin.

2. Wylęgarka według zastrz. 1, znamienne tem, że na pokrywce jej zastosowano okienko z przyrządem do oświetlenia elektrycznego, ułatwiające badanie temperatury wewnątrz wylęgarki.

3. Wylęgarka według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że jej przyrząd, regulujący samoczynnie temperaturę wewnątrz wylęgarki i wody w grzejniku, ogrzewanej lampą naftową, składa się z górnej obciążonej na jednym końcu dźwigni, zaopatrzonej w pokrywkę na lampę i opartej na ramiączkach podstawy, i śrubki do dowolnego ustawiania dźwigni zależnie od pożądanej temperatury, przyczem dźwignia ta jest połączona na jednym końcu zapomocą pręta ze stosem termicznym, składającym się z trzech korytek cynkowych, połączonych z trzema korytkami żelaznymi w trójkąty.

4. Wylęgarka według zastrz. 1 i 2,

znamienne tem, że jej przyrząd, regulujący samoczynnie temperaturę wewnątrz wylęgarki i wody w grzejniku, ogrzewanej zapomocą elektryczności, składa się z wycinka zębatego, obracającego kołko szczeblowe, umocowane w metalowej obsadzie i zaopatrzone w kciuk do odchyłania dźwigni, osadzonej jednym końcem w naśrubku, umocowanym w poprzeczce, a na drugim końcu zaopatrzonej w pokrywkę na lampę i wyłącznik elektryczny, przyczem przez wskazany naśrubek przechodzi nagwintowany pręt, uruchomiany nakrętką, w celu wyregulowania położenia dźwigni, połączonej ze stosem termicznym, składającym się z korytek żelaznych i cynkowych.

5. Wylęgarka według zastrz. 4, znamienne tem, że kciuk kołka szczeblowego jest połączony z elektrycznym przyrządem, alarmującym przerwę prądu.

6. Wylęgarka według zastrz. 4, znamienne tem, że na oś kołka szczeblowego jest nasadzona strzałka, która wskazuje na tarczy cyfrowej stopnie temperatury wewnątrz wylęgarki.

Wiktor Komorowski.

